

[Finansministeren]

Med lovforslaget søger regeringen om bemyndigelse til at optage statslån inden for et gældsmaksimum på 950 mia. kr. Med lovforslaget ændres formen for bemyndigelse til et samlet gældsmaksimum, hvor der hidtil er givet bemyndigelse til at optage lån for et yderligere beløb ud over de tidligere bemyndigelser.

Forslaget samler desuden optagelsen af statslån i en samlet bemyndigelse, hvor adgangen til at optage statslån hidtil har været givet ved adskilte lånebemyndigelseslove for den indenlandske og udenlandske lånoptagelse.

Den foreslåede låneramme på 950 mia. kr. skal dække den indenlandske statsgæld og udenlandske statsgæld, som ultimo 1994 skønnes til 800 mia. kr. Hermed dækker rammen statens forventede nettokasseunderskud og emissionskurstab i resten af 1993 og 1994.

Rammen skal tillige kunne dække det maksimale træk på statens kortfristede udenlandske låneprogrammer, hvor der normalt er en uudnyttet ramme på 70 mia. kr.

Som følge af afdragsprofilen på statsgælden er der endvidere et behov for eventuel forhåndsfinansiering af afdrag på 30 mia. kr., som forfalder i november 1994. Endelig er det hensigtsmæssigt med en reserve, der sikrer en tilstrækkelig fleksibilitet i låntagningen. Reserven er anslået til 50 mia. kr.

Idet jeg henviser til lovforslaget om bemyndigelse til optagelse af statslån med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Skatteministeren (Stavad):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefri godtgørelser til medhjælpere).

(Lovforslag nr. L 113).

I forlængelse af den nylig gennemførte skatteomlægning er man blevet opmærksom på, at lovgrundlaget for at behandle de omkostningsgodtgørelser, herunder befordringsgodtgørelser, som udbetales til ulønnede medhjælpere for idrætsforeninger m.v. som skattefri for modtageren, nok har været tvivlsomt. De ændringer, der er gennemført i forbindelse med skatteomlægningen, har ikke berørt dette forhold.

Lovforslaget har til formål at tilvejebringe en udtrykkelig lovhjemmel for skattefriheden

af de omkostningsgodtgørelser, som idrætsforeninger og andre foreninger, der driver skattefri virksomhed, udbetaler til ulønnede bestyrelsesmedlemmer og frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed.

Gennem en længere årrække har man fulgt den praksis, at rejse- og befordringsgodtgørelser samt andre omkostningsgodtgørelser, som idrætsforeninger og andre foreninger med fritidsaktiviteter som formål har udbetalt til ulønnede trænere, instruktører og andre, der har udført frivilligt, ulønnet arbejde for foreningen, er blevet behandlet som skattefri.

Der er imidlertid som nævnt opstået tvivl om, hvorvidt bl.a. ligningslovens § 9 er tilstrækkeligt lovgrundlag for denne praksis. Derfor foreslås skattefriheden præciseret ved en udtrykkelig lovbestemmelse herom.

Efter lovforslaget gøres skattefriheden betinget af, at de udbetalte godtgørelser ikke overstiger satser, der fastsættes af Ligningsrådet. Udbetales der godtgørelser, som overstiger satserne, vil konsekvensen blive, at hele det udbetalte beløb skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Skattefriheden foreslås endvidere gjort betinget af, at godtgørelsen udbetales til dækning af udgifter, som modtageren afholder på foreningens vegne.

Lovforslaget omfatter foreninger, der udøver skattefri virksomhed som f.eks. idrætsforeninger og foreninger med et almenvelgørende eller almennyttigt formål. Den personkreds, der foreslås omfattet af bestemmelsen, er dels foreningens ulønnede bestyrelsesmedlemmer, dels frivillige, ulønnede medhjælpere, der yder bistand som led i foreningens skattefri virksomhed. Begrebet medhjælpere dækker bl.a. trænere, instruktører og kampdommere. Foreningens medlemmer, herunder amatøridrætsudøvere, vil kun være omfattet af bestemmelsen i det omfang, de udfører frivilligt, ulønnet arbejde for foreningen. Medlemmers udførelse af aktiviteter i egenskab af medlemskabet som sådan vil således ikke være omfattet af bestemmelsen.

Ydelser, der kan være omfattet, er f.eks. rejse- og befordringsgodtgørelser, godtgørelse af telefonsamtaleudgifter og godtgørelse af udgifter til porto og kontorartikler.

Det foreslås, at bestemmelsen skal have virkning fra og med indkomståret 1994.

[Skatteministeren]

Forslaget vil ikke have administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bulgarien på den anden side af den 8. marts 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 30).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side af den 1. februar 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side af den 4. oktober 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 32).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side af den 4. oktober 1993.

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Det er glædeligt at kunne konstatere, at Danmark med de fremsatte forslag til folketingsbeslutning bliver det første EU-land, der samlet ratificerer alle de fire Europaaf taler med henholdsvis Bulgarien, Rumænien, Slovakiet og Tjekkiet. Der er ingen tvivl om, at de fire lande tillægger det meget stor betydning, at aftalerne kan træde i kraft så hurtigt som muligt. Det gør regeringen også. Europaaf talerne med henholdsvis Polen og Ungarn ventes at træde i kraft den 1. januar 1994. Som det vil være Tinget bekendt, fandt den danske ratifikation heraf sted den 19. december 1992.

Europaaf talerne repræsenterer et vigtigt skridt mod en tættere politisk og økonomisk integration af de central- og østeuropæiske lande i de europæiske strukturer. Den Europæiske Union er på mange måder det centrale

magnetiske samlingspunkt i Europa. Europaaf talerne etablerer rammerne for en tæt økonomisk og politisk tilknytning af de associerede lande til Unionen. De bidrager herved til at understøtte den igangværende og vanskelige reformproces i de pågældende lande. Europaaf talerne er således en af de måder, hvorpå Den Europæiske Union kan støtte en fortsættelse af den positive udvikling mod demokrati og en velfungerende markedsøkonomi i de associerede lande. På den anden side er der ingen tvivl om, at Europaaf talerne også er af stor værdi for Unionen.

Nøgleordene er øget samhandel, styrket politisk dialog og intensiveret økonomisk, kulturelt og finansielt samarbejde. Over en tiårig overgangsperiode etableres der således et egentligt frihandelsområde mellem EU og de associerede lande. For landbrugsprodukter er der, som det fremgår af bemærkningerne, imidlertid fastsat særlige bestemmelser. Den politiske dialog introduceres på alle niveauer om emner af fælles interesse for EU og de associerede lande. Ikke mindst i lyset af den aktuelle og langtfra stabile Europapolitiske situation vil det være af stor betydning at søge at samordne holdninger og synspunkter. Herudover etableres der et egentligt samarbejde om en bred vifte af emner, ligesom der gradvis vil ske en tilnærmelse af de associerede landes lovgivninger til lovgivningen i Den Europæiske Union. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til forslagene.

Perspektivet er egentligt medlemskab af Unionen for de associerede lande. Perspektivet om medlemskab blev besluttet af Det Europæiske Råd i København i juni 1993. Associeringsaftalerne er således et led i en proces, der fortsætter. På topmødet i København blev der også truffet beslutning om at forbedre den markedsadgang, der følger af Europaaf talerne, ligesom man udbyggede den politiske dialog. Europaaf talerne er således ikke endemålet, men et stort og vigtigt skridt mod at integrere de central- og østeuropæiske lande i Den Europæiske Union.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at ratifikationen ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.